

Radiografia d'una ciutat (i 2) ▶ Les anàlisis

Pàgines 2 a 4 <<<

¿Batrà Trias a Hereu el 2011?

Sembla que l'alcalde actual no ha aconseguit l'autoritat d'anteriors alcaldes i paga el desgast de 30 anys de govern municipal del PSC

JOAN
Tapia
PERIODISTA

El 2003, a Catalunya hi va haver alternança. Després de 23 anys de govern de **Jordi Pujol**, l'esquerra va conquerir la Generalitat al sumar més diputats que CiU i el PP junts. Tot i que encara falten dos anys per a les eleccions municipals, si se celebressin avui es donaria el mateix fenomen a Barcelona. I **Xavier Trias** seria alcalde. Això és el que diu l'enquesta d'EL PERIÓDICO, encara que abans, d'aquí a un any, s'han de celebrar les eleccions catalanes i poden canviar moltes coses. Avui CiU guanyaria les municipals per un marge estret. Ho indiquen l'estimació de vot i la valoració dels líders municipals.

Jordi Hereu és el líder més conegut i el preferit (per poc) quan es pregunta pels cinc candidats (24,9% contra el 23,8% de **Trias**). Però **Trias** és més valorat que **Hereu** (5,8 contra 5,2). I aquest avantatge es reforça al veure la nota dels electorats respectius (6,9 a **Trias** els de CiU, i 6,1 a **Hereu** els del PSC). Encara que, curiosament, és el líder popular, **Alberto**

Fernández Díaz, que suspèn amb un 4,2, el més puntuat pels seus (7,1).

Quan s'opta només entre els dos candidats principals, **Trias** guanya **Hereu** per 1,7 punts (41,1% a 39,4%). Però el que és revelador és que el 2008 **Hereu** guanyava **Trias** per més marge, cinc punts. Això indica que **Hereu** perd terreny. L'alcalde no es consolida, potser perquè no té majoria, potser perquè no exerceix de contrapès al president de la Generalitat (el contrari del que passava amb **Maragall** i **Clos** enfront de **Pujol**).

POT SER QUE no comunique bé la seva acció de govern (el 80% creu que l'ajuntament és poc ferm amb l'incivisme). Amb tot, no és la gestió el que més el perjudica, perquè la nota que obté el govern municipal millora una mica en comparació amb la del 2008 (5,5 enfront de 5,3). I la percepció de la ciutat -el 85% dels ciutadans estan satisfets de viure a Barcelona i la qualitat de vida obté un 6,9- està molt allunyada del negativisme al qual a vegades recorre l'oposició.

Sembla, doncs, que **Hereu** no ha aconseguit l'autoritat moral d'altres alcaldes. Això es pot deure al fet que les seves iniciatives -fins i tot

La salvació d'Hereu pot venir del fet que pocs pensen que pugui perdre les eleccions

les de segon ordre, com la famosa gossera- s'han de corregir negociant amb altres grups. També pagaria el desgast del poder municipal socialista. Trenta anys són molts, encara que s'hagin partit entre quatre alcaldes: **Serra**, **Maragall**, **Clos** i **Hereu**. I és possible que el PSC de Barcelona no hagi sabut renovar, o actualitzar, el gran missatge de **Ma-**

ragall: Barcelona, capital de la modernitat.

SI AVUI ES VOTÉS, CiU seria el primer grup municipal amb un 29,1% dels vots, quatre punts més que el 2007, i 14 regidors (dos més). El PSC seria el segon amb un 27,3%, dos punts menys que fa dos anys, i 13 regidors (un menys). Però la clau és que la suma dels tres grups d'esquerra (tots baixen) es quedaria en 19 regidors, sense arribar a la majoria absoluta de 21. Per contra, els dos grups a la dreta (el PP i CiU) puguen (el PP guanya un 2,4% i un regidor). Així, la suma de CiU i el PP arribaria a 22 regidors, un més que la majoria absoluta.

¿Poden variar aquestes dades? Sí,

ARXIU / RICARD CUGAT

▶▶ Xavier Trias i Jordi Hereu, a l'ajuntament, el juliol passat.

Recuperar la iniciativa i el lideratge és bàsic per als socialistes si volen seguir governant

d'afegir el desconeixement que encara té la ciutadania de l'ajuntament i de l'equip que el constitueix. Menys d'un 10% dels entrevistats identifiquen de manera correcta els partits que formen l'equip de govern, més del 20% encara ci-

perquè les eleccions estan lluny. **Trias** té a favor que no genera rebuig en cap sector i que la fidelitat de vot és més gran en la dreta. A favor d'**Hereu** hi ha que el prefereixen els joves, els que treballen i els aturats, davant dels jubilats i les mestresses de casa, que majoritàriament simpatitzen amb **Trias**, encara que sempre per poca diferència. Tot i això, la salvació d'**Hereu** podria venir del fet que pocs pensen que pugui perdre. En tots els grups socials, grups d'edat i electorats són majoria els que pensen que Barcelona continuarà tenint un alcalde socialista. Si a mesura que s'acosti la data electoral es visualitza el possible triomf de **Trias**, es pot donar una mobilització de l'electorat socialista (la seva fidelitat de vot és 9 punts inferior a la de CiU) que causi un tomb.

Avui, CiU seria el primer grup municipal, hi hauria majoria CiU-PP i no existiria majoria nacionalista (CiU i ERC sumen 17 regidors). Però **Trias** no estaria forçat a pactar amb el PP. Podria sortir elegit com la llista més votada i governar després amb geometria variable: o amb el PP, o amb el PSC, sumant ERC en algun cas. Sense excloure una possible gran coalició CiU-PSC. ≡

Un escenari poc sòlid

Les variables de l'enquesta indiquen que ni CiU té les eleccions guanyades ni el PSC les té perdudes

ÀNGELS
Pont
DIRECTORA DE GESOP

Mesurar el pols de la ciutat de Barcelona. Aquest és l'objectiu fonamental del sondeig que EL PERIÓDICO publica aquests dies. D'acord amb aquesta finalitat s'ha dissenyat una enquesta amb dos blocs diferenciats: d'una banda, la visió que els ciutadans tenen de la ciutat, la seva evolució, els problemes més importants i la valoració que fan de la gestió municipal. S'ha incidit també en dos dels conflictes que han acaparant l'atenció les últimes setmanes: l'incivisme i la prostitució. D'altra banda, s'han introduït un seguit de preguntes per copsar el grau de coneixement, valoració i suport amb què compten les diferents forces polítiques de la ciutat en aquest moment.

L'estimació de vot, quan gairebé falten dos anys per a les eleccions, esdevé un bon indicador de síntesi dels dos blocs. I en aquests moments mostra un retrocés de les dues forces polítiques d'esquerra

que governen la ciutat i d'Esquerra Republicana de Catalunya, i un avenç tant de Convergència i Unió com del Partit Popular. La federació nacionalista guanyaria les eleccions i podria governar amb el suport dels populars. Els resultats, doncs, assenyalen la possibilitat d'un canvi d'equip de govern a l'Ajuntament de Barcelona.

EXISTEIXEN, PERÒ, altres dades que indiquen que aquest escenari, de moment, és poc sòlid. Són variables que posen de manifest que ni CiU té guanyades les eleccions ni el PSC les ha perdut: no existeix cap indicador que assenyalí que la principal força de l'oposició, CiU, s'identifiqui amb un canvi o amb el canvi desitjat.

1) Màxima igualtat entre **Xavier Trias** i **Jordi Hereu** o entre CiU i PSC, que empaten en preferències per alcalde i també en intenció directa de vot.

2) Majors simpaties dels indecisos i els abstencionistes envers el PSC.

3) Predomini de l'opinió que si hi hagués eleccions els socialistes les tornarien a guanyar.

A aquest escenari incert s'hi ha

tan a punt de perdre el seu posicionament a la ciutat, però de moment ningú ocupa aquest espai.

D'altra banda, no es pot oblidar la qüestió fonamental per assolir la complicitat ciutadana: el lideratge. **Hereu** no ha aconseguit, fins ara, connectar amb els seus conciutadans. La lleugera millora en la valoració de la gestió municipal no va acompanyada d'un increment de la valoració del líder socialista. L'alcalde ha de treballar per connectar amb la ciutat, amb la seva gent i amb els seus problemes. Ha de transmetre confiança, seguretat i energia. Si la gent sent que les coses no van bé és que no van bé. Si al carrer els ciutadans se senten més insegurs, l'incivisme angoixa o a la gent se li trenca el cor amb les imatges del Raval, l'alcalde ha d'alçar la veu.

ELS BARCELONINS i barcelonines estimen la seva ciutat, hi viuen bé i creuen que els serveis hi funcionen raonablement bé. La ciutat de Barcelona surt gairebé sempre molt ben parada de les comparacions amb altres grans ciutats del món. I malgrat tot això els ciutadans no estan contents, no saben cap on va Barcelona, tenen confiança amb el futur però recelen de l'equip municipal. Els resultats de l'estimació electoral són un reflex d'aquesta situació, que planteja un horitzó electoral caracteritzat per més abstenció i un canvi sense convicció. Finalment, seran els socialistes qui guanyaran o perdran les eleccions: recuperar la iniciativa i el lideratge és bàsic si volen continuar governant Barcelona. ≡